

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Svanelilles Vise Efter-Klang

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Svanelilles Vise Efter-Klang", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_306_15-intro-shoot-idm152.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Svanebilledet

Svanen som billede har en fremtrædende rolle i efterklngen. Dels spiller det på udtrykket om at synge sin svanesang, der stammer fra sangsvanens skrig, som i gammel tid fejlagtigt blev opfattet som sangen fra en døende svane. Heraf har svanesang siden antikken enten betydet en digters sidste arbejder eller et menneskes sidste gerning inden for et bestemt område. Visen handler om en Svanelille, ligesom danskerne omtales som svaneunger (afsnit 5), der som svanen befinder sig bedst i vandets element (afsnit 3). Grundtvig opererer også med begrebet svanesang, men hos ham i udvidet betydning, kvalificeret som "den store Svane-Sang", dvs. den sang, som nærmest eskatologisk forener kristendom og historie (afsnit 5).